

Meridianul

Fondat în anul 1996

Singurul Grup de Presă
din județul Vaslui

marintvv@gmail.com
www.marindumitru.ro

www.tvv.ro
Tel 0744 231380

editorial

Iași-Vaslui-Bacău-Leova

marintvv@gmail.com ♦ secretcvint@yahoo.com ♦ Vaslui - 0235 361 236 ♦ Bârlad - 0235 419 494 ♦ Iași - 0744 231 380

Redacția Vaslui: str. Frunzelor nr. 2 ✉ Redacția Bârlad: str. Republicii 190 ✉ Redacția Iași: str. Cuza Vodă nr. 2

Stimate Doamnă

Prof. dr. Dumitru V. Marin,
am primit cu mare bucurie Meridianul nr. 1 / 2026, intrat în cel de al 11-lea an al apariției!

Bucuria mi-a fost dublată, ba chiar și mai mult, de faptul că, în ciuda unor situații potrivnice cu care vă confrunțați, spre regretul nostru, de ceva vreme, Dumitru V. Marin merge înainte, fiind liderul cultural și spiritual al Vasluiului, al țării întregi, cu largi ecouri reverberate peste meridianele mapamondului.

La Mulți Ani înainte, cu sănătate și optimism, puși ca întotdeauna la temelia culturii vasluiene și românești!

Personal, mă pregătesc pentru cea de a 85-a aniversare a Dv. la care, mă rog la Dumnezeu, să vă pot fi și de astă dată alături.

Cu prețuire, M. Caba

Cuprins:

/Ora de istorie pag. 2

/Cronica săptămânii pag. 5

/Cultură-Umor pag. 8

/Colțul de poezie pag. 10

/Publicitate pag. 11

TOP 7 MARILE EVENIMENTE DIN România în ULTIMA SUTĂ DE ANI.

(continuare din numărul precedent)

6. Cutremurul din 1977.

La Vaslui un om a fost lovit de o cărămidă, dar...

Mare nenorocire pentru poporul român și în special pentru bucureșteni. La Vaslui, tocmai „făceam instrucție” cu copiii mei penru vreo boroboacă, când am văzut cum unghiul drept dintre peretele vertical și podea devine ascuțit, că totul împrejur pârâie și pocnește, când cărțile din raft cad cu zgomot, iar puținele vase de bucătărie pe care le aveam, dansau prin mijlocul sufrageriei. Un vecin de deasupra, aflat în baie, a fugit în pielea goală afară din bloc, noi, ne-am retras în cămăruța cea mai mică dintre camere, acoperindu-i cu trupurile noastre pe copiii foarte speriați care plângeau. În această parte a Moldovei nu s-au înregistrat victime, ci numai pagube materiale.

În București s-au dărâmat mai multe blocuri și am privit dărâmăturile fostei cofetării „Casata” unde scriitorul și caricaturistul Neagu Rădulescu pe care l-am invitat la Festivalul Umorului la Vaslui, mi-a oferit o cafea și romanul „Napoleon fugea repede” cu autograf. Deasupra au murit sfârâmați mai mulți artiști printre care actorul Toma Caragiu. A rămas de atunci și o istorie cu un tânăr găsit în viață după o săptămână.

Efectele acestui cutremur, de 7,3 pe scara Richter, cel mai mare după cutremurul din noiembrie 1940 (7,4/scara Richter), au fost cu adevărat impresionante prin pagubele sale materiale și umane.

7. Revoluția din 1989.

La Vaslui, n-a fost, dar evenimentele din țară au schimbat orânduirea socială, cu efecte în cultură, transmitere informații, computerizare, relații sociale, de fapt, societatea în totalitate.

Revoluția din 1989, a fost un capăt de o anume existență.

Discuțiile legate de genul a fi sau a nu fi, adică a fost revoluție sau nu, rămân fără obiect, pentru că sigur a fost, întrucât a produs schimbarea de regim social, a schimbat fața lumii și a re-introdus regimul competițional în economia națională. Presupunem că această cale în contextul admiterii corespunzătoare în Europa, este calea progresului, nu și a independenței, a dezvoltării statului și democrației.

Partea negativă ține de dispariția limbii naționale, și probabil, risipirea poporului român în conglomeratul european și internațional. Categorisit criminal adevărat e V. Putin (Condamnat de Justiția internațională), rusul care a împărțit din nou o lume care-și stabilise principalele coordonate de dezvoltare și de înfruntare a marilor probleme legate de existența omenirii.

Pentru români, anul 1989 a fost o importantă piatră de hotar. Din păcate, sau din noroc, această cale adoptată pare a fi cea care corespunde năzuințelor poporului român împrăștiat astăzi cam ¼ în toată lumea, care lume nu se va sfii niciodată să încalce grumazul acestuia.

(continuare în pagina 5)

ora de istorie

ISTORIA ÎN IMAGINI

de la holocaust la comunism

După WW2. Berlin 2 mai 1945 - „eliberarea” sovietică
(sursa foto: Quora.com)

Armata roșie eliberatoare în Berlin după WW2
(sursa foto: Historia)

Naziști și colaboratori germani - 13 oct 1941 Ucraina
(sursa foto: Quora.com)

Din ținutul Vasluiului, spre elita medicinei românești: Nicolae Gh. Lupu

(continuare din numărul trecut)

Pe plan organizatoric, a reclădit clinica medicală de la Colentina, realizând o integrare funcțională între activitatea clinică și laboratoare. Această concepție a permis atât dezvoltarea pe specialități — cardiologie, pneumologie, gastroenterologie, hepatologie — cât și menținerea unei perspective unitare asupra diagnosticului și tratamentului. Instituția pe care o conducea a fost denumită sugestiv „Institutul clinico-medical”, anticipând modelul modern al institutelor de medicină internă.

Ca profesor, a acordat o importanță majoră contactului direct dintre student și bolnav, considerând pregătirea practică drept fundament al formării medicale. A insistat asupra dezvoltării capacității de diagnostic diferențial și asupra exersării observației clinice riguroase, desfășurate la patul bolnavului.

Activitatea sa științifică s-a concretizat în câteva sute de lucrări și monografii. A descris primele cazuri de reticuloză, a studiat anatomia patologică a tifosului exantematic și a adus contribuții importante în cardiologie, reumatologie, hepatologie și hematologie. Publicarea primului manual românesc de „Hematologie clinică”, distins de Academia Română cu Marele Premiu „Oroveanu”, a avut un rol decisiv în constituirea școlii românești de hematologie.

A fost fondator și director al Institutului de Terapeutică al Academiei, președinte al Societății Studenților în Medicină din București, efor al spitalelor civile din Capitală și membru al unor prestigioase foruri medicale naționale și internaționale.

Nicolae Gh. Lupu s-a stins din viață la 30 aprilie 1966, lăsând în urmă nu doar o operă științifică impresionantă, ci și o școală medicală solid constituită. Dispariția sa a reprezentat o pierdere majoră pentru medicina românească, într-un moment în care experiența și autoritatea sa profesională continuau să fie repere pentru generațiile tinere.

Întreaga sa activitate a fost pusă în slujba modernizării sistemului sanitar național. Figura sa rămâne strâns legată de evoluția medicinei interne românești în secolul al XX-lea, ca exemplu de rigoare, perseverență și vocație.

Bibliografie:

Cultură și personalități vasluiene : Membri ai Academiei Române. Antologie întocmită de Carmen Tofan. Vaslui: Editura Cutia Pandorei, 2002. Enciclopedia marilor personalități . Personalități enciclopedice din istoria, știința și cultura românească de-a lungul timpului. Vol. 16, Top 300. J-Z. — Ed. specială, 2010.

Bibliotecar, Luciana Macovei

**Pînă la data de 15 martie ac
primim materialele pentru revista
Meridianul Cultural Românesc nr. 43-44.**

**Filiala UZPR Vaslui
Organizează
Sărbătorile Culturale Marin 85
Momentul final
Marți 28 aprilie 2026:**

- ◆ lansarea cărții: Marin 85/repere istoriografice în cultura regională moldoveană
- ◆ simpozionul internațional
- ◆ spectacolul omagial

● WWW ◆ TVV ◆ RO ●

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

... 3 proprietăți vasluiene:

- **Dimitrie Cantemir** cu care se împăunează istoria locală;

- **Constantin Tănase** care nu e tatăl Festivalului Umorului (pe care l-am făcut noi), ci, un mare artist bucureștean. Teatrul de revistă i-a datorat multe trepte în evoluție. Emblemă de răs... care nu ne face de răs.

- **DVMarin**, cel mai mare jurnalist vasluian din toate timpurile.

Dimitrie Cantemir a crescut la Constantinopole și a migrat în Rusia; Născut într-o comună, **Constantin Tănase** a înnobilit capitala și țara cu ta-lentul său. **Dumitru Marin** cel mai important reprezentant cultural din ultimii 53 de ani, s-a născut la Giurgioana-Bacău, dar opera lui a ajuns în 32 de țări, singurul care a muncit în și pentru Vaslui.

Și alții care-s mai reprezentativi, tot adoptați sunt.

Mândria vasluienilor pare destul de feștelită!!!

Dumitru V. Marin

În ziarul Meridianul a început publicarea în serial a noului volum „Cotitura... de la Cotul Donului” de prof. dr. Dumitru V. Marin

COTITURA...**DE LA COTUL DONULUI**

(sau, locul de unde a început schimbarea lumii)

Război - dragoste - tragedie - istorie - viață

Timpuri în momente alternative

(continuare din numărul trecut)

E. Războiul a trecut; au rămas lipsuri, foame ...comuniști

b. Poezii recitate lui Gheorghe Gheorghiu Dej

Giurgioana era centrul de comună, era sat răzeșesc, era important din punct de vedere politic pentru atragerea răzeșimii la opera de implantare și victorie a partidului care nu era încă denumit comunist, un denominativ care îngrozea populația care detesta bolșevismul. Nici politica de atunci, în 1948, nu accentua prea mult cu „Stalin și poporul rus, libertate ne-au adus” „borșoviciei” semănând teroare și mari temeri în rândul țăranilor, chemați la vot sub semnul soarelui. Nu era glod pe drumurile satului.

La adunarea celor vreo 35 de oameni din peste 300 ai satului strânși de frații Vasile I, + Vasile II - Liță, Marin, porecliți Clisoși, dar oameni tineri, muncitori, cu ceva stare și foarte semeți ca răzeși de sânge, s-a procedat la alegerea secretarului de partid (Vasile I), la ceilalți membri de conducere ai organizației, mai toți primind câte o funcție-fantomă. A apărut în mijlocul oamenilor un tip de înălțime medie, cu șapcă muncitorească pe cap și frunte proeminentă sub cozoroc, cu haina deschisă în carouri, cu revere late, cu pantaloni largi strânși deasupra bocancilor care se încheiau cu șireturi agățate pe butoane strălucitoare. Era însoțit de un alt tip îmbrăcat cu palton, sub care ținea ceva rigid, care avea grijă ca de „tovarășul secretar general” să nu se apropie prea mult cineva, era persoană de protecție. S-a prezentat simplu: „sunt Gheorghe Gheorghiu-Dej, secretarul general al Partidului Muncitoresc Român, din Bârlad de loc”, după care a luat loc pe banca lungă din spatele clasei, lăsându-l pe un oarecare de la județ să-și facă treaba la formarea organizației și alegeri. În final a vorbit circa 10 minute despre pământul care se va da oamenilor, despre păstrarea tradițiilor răzeșesti, despre educația copiilor, văzând că în sală erau 4-5 plozi mai mari. După adunare, către după amiază, a fost invitat la masă în casa lui Liță (Vasile II) de lângă școală, iar la ieșire, Vasile vrând să se fălească în fața lumii cu fiu-său Trică, l-a pus să-i recite poezii oaspetelui (care nu părea așa de interesant pentru căciularii locului).

Copilul s-a executat recitând „Codrule, codruțule” de M. Eminescu, și din Alexandru Vlahuță un pasaj legat de „minciuna stă cu regele la masă” precum și din Coșbuc „când foamea ne va răscula, hristoși să fiți nu veți scăpa, nici în mormânt” Nu prea înțelegea el totul, dar recita cu ușurință multe alte poezii.

A urmat seria de întrebări ale lui Gheorghiu-Dej, pentru stimulare și impresie artistică pentru țăranii. Băiatul a răspuns la toate, Oaspetele a scos câteva bancnote din

Gh. Gheorghiu Dej
(sursa foto: redescoperatistoria.ro)

buzunar să-l premieze, dar i-a pus și întrebarea „cine este primul secretar al PMR” la care picitul, repede: „e nenea Liță” pentru că auzise el printre copii cine face propagandă pentru noul partid.

- Ei, dacă știai (însoțitorul șoptise deja că, tovarășul Gheorghiu-Dej), îți dădeam toți banii ăștia, așa uite numai 5 lei.

Cu banii ăștia se putea cumpăra atunci o jumătate de bou (prețul unuia bun, 10 lei) și lui Trică nu-i părea rău că n-a primit mai mult, ci pentru că n-a știut să răspundă corect. Țăranii cu opinci, haine rupte dar curate, căciuli vechi și sparte, unii nebărbieriți de mult, așteptau. Câțiva aveau ciomege sau cărje, doar puțini știau să citească și se semna cu degetul pe hârtie.

Cum putea să știe copilul, pentru că nu știau nici oamenii satului cine este Gheorghiu-Dej, care mai spuse înainte de a pleca spre Răcușana-Podu Turcului: Copilul acesta poate ajunge departe, țineți-vă de el.

Vasile Marin și-a sacrificat și cămașa de pe el, ca fiul său să învețe carte: până în clasa a VII-a a fost printre premianți, la Liceul Podu Turcului printre cei bunișori, uimindu-i pe toți când, cu atâtea greutăți întâmpinate, la Adjud, a absolvit Examenul de Maturitate (= bacalaureatul, 7 din 31, mare, mare performanță, atunci, în 1959), comparabilă cu o altă premieră: a fost cu primul doctorat din aria celor 7200 de km pătrați ai Văii Zeletinului.

c. Înfruntări. Cu ZB de gât

Postul de miliție a fost stabilit în Lehancea, iar unul dintre milițieni, Ciocoiu Ion se tot învățea prin Giurgioana provocându-i pe unii gospodari pe care apoi să-i pedepsească și să se impună.

Într-o zi, aproape de înserare, îl cheamă la poartă pe Vasile Marin I, să-i pună în vedere să nu mai pască vitele pe izlazul comunal, deși dintotdeauna răzeșii se bucurau de slobozenie privind utilizarea imașului de pe Valea Zeletinului.

- Tovarășul Marin să nu mai duci vitele la izlaz, e interzis!

- Da de unde știi matală, că nu ești de pe aici. Toți răzeșii paștem izlazul comunal în devălmășie și nu știi cine ar putea să se dea stăpân.

- Băi, tu ai auzit c-acum te-mpușc! Și dădu să scoată ZB purtat cu o curea de centură pe spate.

(continuare în numărul următor)

apariti

tipografice...

27.12.2027

Filiala Iași - Nord-Est

Uniunea Jurnaliștilor Profesioniști din România

SEDONU Vaslui

ALTE Vaslui

Diplomă de excelență

D-lui prof. dr. **DUMITRU V. MARIN**

pentru promovarea culturii și spiritualității românești la nivel național și internațional.

Președinte,
Ilie Sereidiuc

Secretar general,
Mimi Rotariu

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Mărțișorul – simbol ancestral al primăverii în cultura românească

În spațiul tradițional românesc, începutul lunii martie marchează un moment de hotar, încărcat de semnificații și ritualuri care vestesc renașterea naturii. (Artur Gorovei, Credințe și superstiții ale poporului roman).

În lumea rurală, această trecere este însoțită de un semn profund simbolic — mărțișorul, șnurul împletit din alb și roșu, purtat la piept sau la încheietura mâinii, care întruchipează legătura dintre anotimpuri, reînnoirea timpului și forța de continuitate a comunității.

Potrivit cercetărilor lingvistice, cuvântul mărțișor provine de la denumirea lunii martie (lat. Martius), asociată cultului zeului Marte, dar și începutului ciclului agrar și de vegetație.

Din perspectivă etnografică, mărțișorul este definit mai întâi ca un obicei calendaristic, un prag al timpului sacru, prin care comunitățile tradiționale marchează trecerea dinspre iarnă spre primăvară. Această dată este legată de un ansamblu de credințe și ritualuri care transcend zona strict românească, fiind întâlnită sub diferite forme în regiuni din sud-estul Europei.

Așa cum sublinia etnologul Dan Ravaru, mărțișorul trebuie înțeles ca parte a unui complex ritualic de trecere, care marchează începutul anului agrar și ieșirea din timpul „mort” al iernii. El preciza că, 1 martie reprezenta, în vechime, un prag simbolic al reînnoirii cosmice, moment în care comunitatea apela la gesturi magico-rituale pentru a influența favorabil anul ce urma.

În studiile sale, Dan Ravaru insistă asupra semnificației șnurului bicolor: roșul, simbol al vieții, energiei vitale, forța sângelui și principiul activ, solar și albul care este asociat cu puritatea, lumina, limpezimea, dar și cu înțelepciunea și echilibrul. Împletirea celor două fire reprezintă unirea contrariilor — iarnă și primăvară, frig și căldură, moarte și renaștere — într-o sinteză care reflectă concepția tradițională despre armonia lumii (Dan Ravaru, Semnificații, credințe și legende legate de mărțișor).

Un alt aspect subliniat este ca-

racterul apotropaic al mărțișorului, de protecție împotriva răului. Conform credinței populare, mărțișorul apăra de „deochi” și de boli și era purtat de copii pentru a fi sănătoși și rumeni sau era legat de animale și pomi pentru a le asigura fertilitatea și rodnicia.

Astfel, mărțișorul nu era doar un ornament, ci un talisman activ, investit cu putere simbolică.

Un accent important s-a pus pe legătura dintre tradiția mărțișorului - mitul Babei Dochia și structura mitologică a lunii martie, caracterizată prin alternanțe climatice bruște. Aceste oscilații sunt interpretate ca expresii simbolice ale luptei dintre iarnă și primăvară. În unele variante legendare, personajul „Mărțișor” apare ca figură benefică, mesager al primăverii și agent al regenerării, consolidând astfel caracterul sărbătoresc și protector al zilei de 1 martie.

Pe parcursul secolelor, firelor alb-roșii s-au adăugat elemente metalice (monede din argint sau aur), mici obiecte sculptate sau broșe ornamentale. Această evoluție reflectă integrarea obiceiului tradițional în universul artistic, dar și o contemporaneizare a acestuia, fără a pierde însă semnificația esențială.

Din 2017 mărțișorul a fost înscris de UNESCO în Lista Reprezentativă a Patrimoniului Cultural Imaterial al Umanității, grație demersului depus împreună cu Republica Moldova, Bulgaria și Macedonia de Nord.

Mărțișoare 1927

(sursa foto: Wikipedia)

Mărțișorul astăzi — patrimoniu, artă și educație

Tradiția mărțișorului, obiectul care în prezent unește generații fiind dăruit în familie și comunitate cu rol social și afectiv este promovată activ prin proiecte culturale susținute anual.

În municipiul Vaslui, începând din 2008, Centrul Cultural Județean Vaslui (fostul C.J.C.P.C.T. Vaslui), organizează „Târgul de primăvară”, un eveniment ce urmărește punerea în valoare a mărțișorului autentic și promovarea artei meșteșugului popular.

Evenimentul consacrat deja ca o tradiție locală importantă a ajuns în acest an la ediția a XVIII-a. Timp de trei zile, în perioada 27 februarie – 1 martie 2026, Silver Mall în calitate de gazdă și organizator alături de Consiliul Județean Vaslui și Centrul Cultural Județean Vaslui invită iubitorii de frumos în incinta mall-ului pentru a se bucura de un eveniment ce va îmbina frumos tradițiile și folclorul.

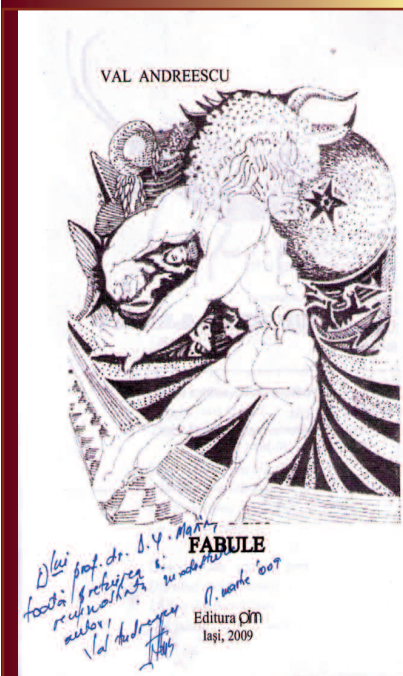
Evenimentul va reuni meșterii populari din județul Vaslui prezenți cu mărțișoare realizate manual, soliștii vocali și instrumentiștii grupului „Mugurel” și dansatorii ansamblului „Hora Vasluiului”.

Pentru că tradiția trebuie transmisă generațiilor tinere, în perioada 2–6 martie 2026, prin parteneriatele încheiate cu Inspectoratul Școlar Județean Vaslui și școlile gimnaziale din municipiul Vaslui, meșterii populari vor susține 24 de ateliere pentru elevii claselor primare. Aprox. 600 de copii vor avea ocazia să învețe despre simbolistica mărțișorului și arta meșteșugului tradițional, împletind șnurul și creând propriile talismane sub îndrumarea meșterilor populari.

Inițiative culturale, precum „Târgul de primăvară” de la Vaslui, reconfirmă valoarea mărțișorului ca patrimoniu cultural viu și pun în evidență importanța implicării comunității și a educației tinerei generații pentru păstrarea acestui simbol al identității noastre culturale.

Anca Isabela Iacob,
consultant artistic C.C.J. Vaslui

AUTORITATEA

AUTOGRAFELOR

Horoscopul lunii

<p>Berbec (21 mar - 20 apr) Începutul de an a fost foarte bun pentru tine. Ai recuperat energie.</p>	<p>Taur (21 apr - 21 mai) Banii vin firesc. Trebuie doar să păstrezi relațiile de afaceri.</p>	<p>Gemeni (22 mai - 21 iun) Noul an promite noi direcții în viitorul financiar.</p>	<p>Rac (22 iun - 22 iul) Începe o perioadă de activități care-ți vor multiplica venitul.</p>	<p>Leu (23 iul - 22 aug) Trebuie să-ți canalizezi energiile. Vei depăși greutățile.</p>	<p>Fecioară (23 aug - 22 sept) Ai o stare temporară de apăsare creată de probleme financiare.</p>
<p>Balanță (23 sept - 22 oct) Te-ai maturizat și te apropii de o cotitură în viață.</p>	<p>Scorpion (23 oct - 21 nov) Depinzi de imaginea egoului din mintea ta. Vei trece greu această stare.</p>	<p>Săgetător (22 nov - 20 dec) Ai depășit orice nesiguranță care-ți obtura drumul.</p>	<p>Capricorn (21 dec - 20 ian) Unele revelații vin mai târziu dar niciodată nu e prea târziu.</p>	<p>Vărsător (21 ian.- 20 feb.) Veți trece de probleme dar urmele rămân.</p>	<p>Pești (21 feb. - 20 mart.) Se anunță un an tumultuos din punct de vedere financiar.</p>

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Poeme interstelare

Mihaela BĂBUȘANU parcă stă pe prispa casei din satul natal, Băbușa, și ne citește poezie la „ceas aniversar” nouă și celor doi îngeri, tata-Mihai, mama-Ana, în acel firesc al ordinii lumii „*Ei sunt, eu sunt.*” *Satul e mic „cât o bătaie de inimă” dar „dorul de părinții mei / încă îmi sfâșie sufletul / ca un ger năprasnic”* spune Mihaela și continuă să ne așeze în inimă poeme calde, învelite în trăiri care povestesc despre ceva aproape pierdut -o iubire „*aer cald al unei pâini pe cale de devenire / lăsată sub un prosop curat / ceva crește încet exact cât trebuie, / nu dă pe dinafară / nu murdărește / ci hrănește și vindecă*”. Din când în când își ridică privirea și cercetează „*zăpezile rătăcite, / copilăria pierdută / pe o uliță îngustă din Băbușa.*”

Volumul „*Interstelar*” e acel „stejar din poartă” „strajă în timp” pentru volumele de poezie de până acum ale scriitoarei, într-o vreme în care să te aliniezi cu propria devenire este din ce în ce mai fragil și mai nesigur. Acest

„*Interstelar*” adună în el, precum stejarul, toate inelele vârstei poetei: copilăria, dorul, așteptarea, iubirea, neliniștea, pierderea, împlinirea, supraviețuirea. Și poemele curg și se leagă între ele, atât de simplu și atât de profund și ne vorbesc despre copilărie, satul natal, dorul de părinți, iubirea pentru soț, pentru fiu, dragostea pentru neamul românesc și pentru patrie.

De la primul cuvânt până la ultimul, poezia Mihaelei Băbușanu nu e despre „cum ar trebui” sau „cum se cade”, e despre timpul interior, despre emoțiile care ne-au făcut ceea suntem, despre copilărie, cădere, renaștere și regăsire. Iată cum ne intră pe sub pielea sufletului și ni-l desface, până înțelegem.

Florentina STANCIU, scriitor
Membră Uniunea Scriitorilor Filiala Bacău

TOP 7 MARILE EVENIMENTE DIN România în ULTIMA SUTĂ DE ANI.

Excluzând evenimentele corespunzătoare (cu nr. 9 și 10, în Top 10) prin forța lucrurilor doar înregistrate ca beneficiu de inventar, la toate celelalte am fost martor și AC-TANT, contributor cu spiritul, voința, existența umană.

Prin efectul lor în social, cele mai importante 3 sunt: Războiul mondial, apariția televiziunii, Revoluția din 1989.

De la 1 ianuarie 2025, România a intrat definitiv în Spațiul Schengen, adică în toată Uniunea Europeană, acum și terestru, după ce, cu aproape un an înainte intrase aerian și maritim. Circa 4 milioane de români trăiesc peste graniță, adică într-o diasporă cu neorganizările, aspirațiile și frustrările ei. Aceștia nu mai au obligativitatea folosirii limbii române și nici a întoarcerii pe pământ românesc. Prin firea lucrurilor limba română care se modifică intrinsec prin acțiunea televiziunilor, telefonului și computerelor nu mai este îndeostul folosită și e substanțial modificată.

În scurtă vreme globalizarea care determină o nouă cultură civilizațională va contribui din ce în ce mai apăsător la dispariția limbii naționale.

Revista M.C.R. și ziarul Meridianul de Iași-Vaslui-Bacău-Leova, par a lupta pentru o cauză pierdută prin promovarea între granițele limbii române, adică pretutindeni, în spațiul internațional, tocmai a limbii materne.

Opera, ziarul, revista consemnează firișoarele de aur ale limbii române pentru cercetători, când aceasta nu se va mai folosi, ori ca document de existență în cultura mondială. Proces asemuiător cu dispariția folclorului, inclusiv cel uzual. Prezența omului în frământările țării din timpul zvârcolirilor lumii, umanizează, comunică, educă și binecuvântează o națiune.

Intrarea în Schengen marchează o etapă importantă în procesul de modificare până la dispariție a limbii române și poporului român.

Efectul globalizării (iminent) rămâne amenințare gravă pentru un viitor românesc.

Supunem deci, analizei publice acest TOP – 7:
Al II-lea Război mondial; Întoarcerea armelor, schimbarea orânduirii sociale;
Apariția televiziunii;
Retragerea rușilor (1958);
Colectivizarea agriculturii (anterior, naționalizarea proprietății);
Adunarea din 21 aug. 1968;
Cutremurul din 1977;
Revoluția din 1989; cu urmări, intrarea în NATO (2004), aderarea la UE (2007), intrarea în Spațiul Schengen (2025);

/Prof. dr. Dumitru V. MARIN

În ghiarele represiunii Memorialul doctorului Valeriu Lupu

(continuare în numărul următor)
*Convingerea mea este că
suferința rămâne cea mai mare dovadă
a dragostei lui Dumnezeu”*
Petre Țuțea

Cu recomandarea expresă și ușor amenințătoare că nimeni nu trebuie să afle despre întâlnirea noastră și mai ales despre scopul ei, (pentru că ar putea avea repercusiuni) se despărțiră, cu promisiunea revederii.

Valorea a înțeles foarte bine mesajul. Pentru că vedea aici și posibilitatea unei curse, având în vedere statutul de transfug al tatălui său, simți nevoia unui sfat sincer, dat fiind faptul că oferta însemna un anumit viitor, pe care îl intuia ca imprezibil și periculos într-o structură temută, represivă, cu un trecut tenebros care inspira frică, trecut despre care avea informații sumare, dar deloc liniștitoare. Tânărul Valorea avea încă proaspete în minte „vizitele” nocturne, de obicei în jurul orelor 1 – 2 noaptea, a unor indivizi în haine de piele, cu pălărie sau șapcă muncitorească, care coborau dintr-o mașină de teren (celebrele gaz-uri sovietice) și năvăleau în casă căutându-l pe taică-său pentru a-l aresta, fără să țină cont de spaima copiilor treziți brusc din somn care țipau îngroziți. Și nu au fost puține cazurile de acest fel.

Motivația regimului era una ideologică, lichidarea chiaburilor, sau a micilor proprietari rurali (țărani mijlocași, de fapt gospodarii satelor, tip Ilie Moromete din celebrul roman al lui Marin Preda), considerați ca aparținând clasei exploatare. De cele mai multe ori scăparea era fuga prin geamul ce dădea în spatele casei, la care se ajungea urcându-se pe soba unde dormeau copiii.

Primii sfătuitori la care Valorea s-a gândit au fost, bineînțeles, doamna Alice Scholz, (gazda lui), care se comporta ca o adevărată mamă și în egală măsură doamna Silvia Hoinic, profesoara lui de pian, a cărei sinceritate și apropiere sufletească era comparabilă cu cea al unui adevărat mentor. Doamna Scholz? pur și simplu îngrozită la aflarea veștii, s-a opus categoric și cu lacrimi în ochi i-a spus cu durere în glas; „ăștia vor să te folosească și or să te distrugă, băiat serios cum ești și înzestrat cu inteligență și moralitate. Hotărât lucru ... tu nu ești pentru așa ceva.

Văduvă de război, nemțoaică get-beget, trecută de 65 de ani, locuind în propria-i casă naționalizată și ”beneficiind” de un spațiu restrâns pentru care plătea chirie la stat, cu o tragică experiență de viață și bună parte din familie la Viena, era și ea în vizorul autorităților, ca majoritatea coetnicilor săi.

– De oameni ca tine au ei nevoie, pentru că astfel se ridică și ei – continuă ea. Fii băiat deștept și nu îți distrug viața pe un așa drum, pentru că este o meserie riscantă și odată intrat nu îți mai aparții, nici ca om, nici ca familie și nici ca viitor.

La fel de îngrozită, dar și mai categorică a fost doamna Hoinic care, având în spate și experiența refugiuului, i-a spus hotărât că nici măcar să nu îi treacă prin gând așa ceva, argumentând că sensibilitatea și înclinația lui către frumos și

muncă constructivă, i-ar distruge visele și l-ar termina ca om.

- Și apoi tu, măi băiete, ca om, nu ești făcut pentru brutalitate, minciună și înfăptuirea răului. Și mai cred – continuă profesoara – căăștia încă nu îți cunosc trecutul familiei tale, așa că fii liniștit și așteaptă, că te vor respinge ei.

A avut dreptate, pentru că după aproximativ două luni, aceiași tineri l-au convocat la un examen medical (efectuat extrem de superficial), în urma căruia a fost diagnosticat cu platfus bilateral (fără o examinare atentă a piciorului), ceea ce, chipurile, nu îl recomandau pentru această carieră. Mai târziu, când a știut ce înseamnă acest termen din perspectivă anatomică, fiziologică și medicală, s-a amuzat copios pe seama acestei motivații, de-a dreptul puerilă.

A răsuflat totuși ușurat, pentru că această situație devenise o obsesie care îi tulbura programul de pregătire, iar pentru sfătuitoarele sale a fost un adevărat triumf pe care îl trăiau cu sinceritatea și satisfacția celui scăpat de o angoasă, o dovadă pentru Valorea a empatiei și prețuirii lor sincere.

Târziu, la sfârșitul anilor 90 ai secolului trecut, dorind în sfârșit să își vadă dosarul de la Securitate (pe care îl credea voluminos), avea să constate cu surprindere, că acesta nu conținea decât câteva file, câteva fotografii și un referat întocmit în 1957 de un ofițer de securitate (femeie) care dispunea în concluzie, că Valorea trebuie să fie subiect de supraveghere activă (deși nu era decât un copil de 12 ani), motivată prin rarele scrisori, felicitări sau și mai rar pachete cu obiecte de îmbrăcăminte pe care le primea de la tatăl său aflat în occident, niciodată bani însă.

Dincolo de vârsta fragedă la care i s-a întocmit dosarul, Valorea avea să aibă încă o surpriză și anume dispariția completă a voluminosului conținut, la care se aștepta, pentru că era alcătuit de-a lungul anilor (până la revoluția din 1989), perioadă în care a fost subiect de urmărire operativă în marea majoritate a timpului. Aceasta avea să confirme ceea ce vecinul său de apartament (care lucra în sistem), i-a spus atunci când, ca între vecini, l-a întrebat cum ar putea să își vadă dosarul. „Aaa, nu - dosarul se află la București, dar nu conține nimic, vă asigur eu”, i-a răspuns binevoitor vecinul, ceea ce s-a și confirmat la consultația dosarului pe care Valorea a solicitat-o, dovadă că bună parte dintre ele erau distruse pe plan local și apoi trimise la centrul de studii ale victimelor comunismului, instituție creată special pentru studiul acestui trecut care a însângerat istoria acestui neam.

Certitudinea cenzurării dosarului Valorea o avea, prin bogata interferență cu această structură de-a lungul anilor și mai știa că acesta nu îl va părăsi niciodată, urmărindu-l ca o umbră. Dosarul odată întocmit va urmări persoana pe tot parcursul vieții și urma să fie reactivat ori de câte ori era necesar, așa cum s-a și întâmplat și cu tentativa de recrutare relatată mai sus când, probabil, s-a aflat de existența lui

Valeriu Lupu – doctor în științe medicale
(continuare în numărul următor)

Vocile Moldovei:

Daniela Gîfu și renașterea dialogului cultural în Vaslui

Există oameni care nu se desprind niciodată de locul din care au plecat, chiar dacă viața îi poartă prin orașe, instituții, biblioteci și lumi diferite. Pentru Daniela Gîfu, Bârladul nu este doar un punct pe hartă, ci un spațiu interior, o sursă de energie și un reper identitar care continuă să-i modeleze gesturile, preocupările și felul de a privi lumea. Într-un interviu de acum un deceniu, mărturisea cu o sinceritate dezarmantă: „Pasiunea pentru literatură am descoperit-o din clasele primare, școala bârlădeană fiind consacrată în acest sens.” Această frază, aparent simplă, spune totul despre felul în care rădăcinile pot deveni destin.

Într-o Moldovă adesea privită prin clișee, Daniela Gîfu reușește să aducă în prim-plan o altă imagine: aceea a unei regiuni fertile în spirit, în cultură, în oameni care știu să transforme fragilitatea în forță. Ea este una dintre vocile care reușesc să facă vizibil acest filon. Nu prin discursuri programatice, ci prin prezență. Prin felul în care scrie, prin felul în care predă, prin felul în care se implică în viața culturală, prin felul în care își asumă identitatea.

În Vaslui, rolul ei nu este unul oficial, ci organic. Daniela Gîfu nu „face cultură” ca pe o obligație, ci ca pe o respirație firească. A crescut într-un oraș în care literatura, teatrul, fizica, filosofia și spiritualitatea se întâlneau în mod neașteptat, iar această intersectare a devenit matricea ei interioară. De aceea, atunci când vorbește despre unul dintre vectorii de imagine vasluieni, Dumitru Marin, o face cu o emoție care spune totul: „Din clipa în care am început să comunicăm, se scria, de fapt o poveste fără vârstă.” Este povestea unei continuități culturale pe care o duce mai departe.

În viața județului Vaslui, Daniela Gîfu este un liant. Un pod între generații. Un reper pentru tinerii care caută modele, dar și pentru cei care au nevoie de confirmarea că se poate reuși fără să renunți la rădăcini. În sala de curs, la Iași, unde predă cu o energie care îi surprinde pe studenți, ea nu transmite doar informație, ci și o anumită etică a gândirii: rigoare, curiozitate, responsabilitate. Mulți dintre cei pe care îi formează se întorc în comunitățile lor din Moldova, ducând cu ei un mod de a privi lumea care poartă amprenta ei.

Dar poate cea mai importantă contribuție a Danielei Gîfu este aceea de a menține viu dialogul cultural. Într-o epocă în care discursul public se degradează, iar comunitățile se fragmentează, ea reușește să creeze spații de întâlnire: între literatură și știință, între tradiție și modernitate, între local și global. Activitatea ei editorială, colaborările cu reviste din țară și din diaspora, prezența în proiecte culturale, toate acestea nu sunt simple acumulări de titluri, ci forme de respirație culturală.

Aici se vede cel mai limpede rolul ei în viața județului Vaslui: acela de catalizator. Daniela Gîfu nu impune direcții, ci deschide drumuri. Nu ridică ziduri, ci construiește punți. Nu revendică un loc, ci îl ocupă firesc, prin ceea ce este. Într-o lume în care cultura riscă să devină un exercițiu solitar, ea reușește să o transforme într-o formă de comunitate.

Într-un județ în care modelele feminine sunt adesea invizibile, Daniela Gîfu reprezintă o prezență necesară. O femeie care a reușit să îmbine cercetarea științifică cu literatura, filosofia cu comunicarea, spiritualitatea cu analiza discursului. O femeie care nu se teme să vorbească despre vulnerabilitate, dar nici despre forță. O femeie care, la 40 de ani, era deja considerată „un model pentru tână generație”, iar astăzi, cu și mai multă experiență, continuă să inspire.

Cercetarea ei științifică, desfășurată în domenii precum prelucrarea limbajului natural și inteligența artificială, aduce un plus de prestigiu Moldovei. Faptul că o cercetătoare originară din Bârlad publică la edituri academice, participă la conferințe internaționale și contribuie la dezvoltarea instrumentelor lingvistice pentru limba română este o formă de reprezentare intelectuală care depășește granițele județului. Este o dovadă că Vasluiul nu este doar un spațiu al tradiției, ci și unul al inovației.

Dar dincolo de toate acestea, Daniela Gîfu rămâne o poveste. O poveste despre cum un copil care buchisea abecedarul într-o școală bârlădeană a ajuns să scrie cărți, să formeze generații, să creeze punți culturale, să fie prezentă în reviste din Canada, Franța, Germania, SUA, China, Australia. O poveste despre cum un om poate transforma fragilitatea în forță, melancolia în energie, rădăcinile în orizonturi.

Într-o Moldovă care are nevoie de oameni care să o reprezinte cu demnitate, Daniela Gîfu rămâne una dintre vocile ei cele mai limpezi. O voce care nu doar vorbește, ci ascultă. O voce care nu doar evocă, ci construiește. O voce care nu doar aparține locului, ci îl reînnoiește.

Iar în această renaștere a dialogului cultural vasluien, vocea ei este nu doar necesară, ci esențială. Pentru că, în fond, cultura nu se face prin instituții, ci prin oameni. Prin cei care știu să aducă împreună trecutul și prezentul, tradiția și modernitatea, localul și universalul. Daniela Gîfu este unul dintre acești oameni. Unul dintre cei care dau Moldovei nu doar o voce, ci un sens.

Zeno FODOR

UN MĂRȚIȘOR SCĂLDAT ÎN POEZIE, PICTURĂ ȘI MUZICĂ

Sâmbătă, 28 februarie 2026, în ultima zi de Făurar, la noi la Bârlad a fost o mare sărbătoare. Odată cu venirea primăverii și ridicarea ghiocelului la rang de vestitor, personalități talentate au slăvit în poezie, artă și muzică mărtișorul, femeia și Dragobetele românesc. La Academia Bârlădeană, începând cu ora 10:00, a avut loc prima reuniune a primăverii 2026. Sub îndrumarea doamnei președinte profesor doctor, Elena Monu, a doamnei profesoare Elena Popoiu și a doamnei profesoare Ioana Dor, s-a arătat pe îndelete „Mitul Dragobetelui la români”. Poezii de dragoste au recitat și citit, din creațiile lor, poeta Nina Toma, poeta Georgeta Popovici Strat, poetul Ionel Dorin și actorul Simon Salcă.

La Muzeul „Vasile Pârvan”, de la ora 11:00, s-a deschis expoziția „MĂRȚIȘORUL, Simbol și Eleganță” prezentată de doamna Alina Salcă. Activitatea s-a desfășurat în prezența donatorului din Mangalia, căpitan colecționar Georgian Anghel și a domnului dr. Dan Horgan, expert în etnografie și folclor. O frumoasă surpriză ne-a făcut-o domnul Viorel Bolom, președintele al S.N.R.-Secția Bârlad, printr-o prezentare a mărtișorului din timpul regalității românești. Frumosele exponate, alături de cele aduse de la mare, au abundat în frumusețe și valoare, desfășurând privirea. Cu toții am admirat cu nesaț mărtișoarele inedite și-n alte forme pe lângă cele cunoscute. S-au amintit și alte funcții ale mărtișorului: apotropaică, socială, comemorativă, artistică și estetică. Momentul muzical a fost susținut la pian de Marian Petrică și la flaut de Eduard Ene.

De la ora 12:00, la Galeriile de Artă „N.N. Tonitza”, a avut loc vernisajul expoziției de pictură „Stări pozitive” a domnului George Tanasă din Moinești. Acesta a fost însoțit de artistul Walter Ghicolescu, cantautor de muzică folk, care ne-a încântat cu melodii de succes, cântate la chitară, din C.D.-ul său, acompaniat și de elevi talentați din Bârlad. Expoziția și muzica au fost prezentate cu amănunte de domnul director al culturii bârlădene, profesor doctor Laurențiu Chiriac și de Nelu Grădeanu, pictor iconograf recunoscut pe plan internațional și național. Aceștia au apreciat lucrările deosebit de bine realizate, în culori vii, ce exaltă privirea, simțind din plin fiorul revenirii primăverii și-n artă; o simfonie de muzică și culoare. Felicitări talentaților poeți, pictori, muzicieni și organizatorilor. Într-adevăr, primăvara a venit la propriu și la figurat și prin artă!

Ionel DORIN, membru U.Z.P.R.

Cronica de eveniment: LIGA SCRITORILOR FILIALA IAȘI NORD-EST

Dublă lansare de carte: Volumul de versuri „Dansul Emoției” și Volumul de proză „Despletire de cuvinte” Autoare: Ana Văcărașu

Într-o zi rece de februarie, la ora 10, în interiorul Casei Cărții urma să se petreacă o dublă lansare de carte, o celebrare a cuvântului, a emoției și a sensibilității, semnată de Ana Văcărașu.

La etajul al doilea al Casei Cărții, în sala de festivități, oaspeții erau întâmpinați de o zumzăială plăcută. Scriitorul Ilie Serediuc, distinsul Președinte al Filialei Iași Nord Est a Ligii Scriitorilor a deschis ședința printr-un gând de recunoștință adresat tuturor celor prezenți, mulțumind pentru timpul, interesul și dragul cu care fiecare alesese să fie acolo în acea dimineață de februarie.

Scriitorul Ilie Serediuc a început prezentarea oaspeților de seamă. Printre invitații de onoare s-au numărat personalități binecunoscute ale lumii literare: Emilian Marcu, scriitor și poet, Cetățean de Onoare al orașului Iași, Elena Bostan Delavico, profesor emerit de limba și literatura română, poetă, Ecaterina (Cati) Lungu, profesor, artist plastic și poetă, Nicu Stancu, scriitor, poet și epigramist și

multe alte nume importante. Scriitorul **Ilie Serediuc**, în postura sa de președinte al Filialei Iași Nord Est a Ligii Scriitorilor, a invitat întreaga audiență să se ridice pentru a asculta Imnul Ligii Scriitorilor Români. După încheierea momentului solemn a ținut să menționeze pe doamna profesor Elena Bostan Delavico, nou aleasă în Colegiul Director al Ligii Scriitorilor. Domnul Serediuc a preluat prezentarea noutăților editoriale ale lunii: a prezentat cele două titluri „*Se îmbracă cerul în cuvinte*” – autor **Veronica Rusu-Bucico** (poezii) și „*Între muze și iubiri*” – autor **Onuț Lideriu** (poezii), fiecare însoțit de câteva cuvinte despre autor, temă sau specificul volumului. Scriitoarea și poeta **Mimi Rotariu**, Vicepreședinta Filialei Iași Nord Est a LSR a intervenit aducând în fața audienței o altă serie de invitați de seamă: Ig. **Cristian Harnău**, Colonelul în rezervă **Vasile Aioanei**, **Ghiță Lungu**, **Antoneta Marangoci**, **Ludmila Augustin**, poetă de dincolo de Prut, **Andreea Pârlea**, **Angelica Manole**, scriitoare și mulți alți invitați valoroși.

Apoi a luat cuvântul distinsa pictoriță **Ecaterina (Cati) Lungu**, pentru a susține o mini conferință: „*Pictura între tăcere și provocare (Poziționarea morală în universul uman)*”. În noua mea calitate de secretar general al Filialei Nord Est Iași a LScRomâni am înmănat fermecătoarei doamnei Lungu o „Diplomă de excelență – pentru promovarea culturii românești contemporane la nivel național și internațional”, din partea instituției pe care cu onoare o reprezintă. Mimi Rotariu a invitat în fața publicului pe cei trei tineri membri ai Grupului Vocal Instrumental „*Nemuritorii*”: **Teodor Matricială**, **Robert Sava** și **Rareș Berbeci**.

Emilian Marcu, a prezentat cartea „*Despletire de cuvinte*”. Apoi am fost invitat, în calitate de umorist, să „descrețesc frunțile” celor prezenți printr-un scurt moment de umor, intitulat sugestiv „*Umor la minut*”. Apoi am înmănat diplome.

Apoi **Mimi Rotariu** a prezentat cel de al doilea volum al Anei Văcărașu, „*Dansul Emoției*”. Ca un intermezzo muzical de calitate, scena a fost preluată de trupa „*Nemuritorii*” care au ales piesa „*Rapa*”, un cântec cu rădăcini adânci în tradiția muntelui. În continuare a fost acordat din nou cuvântul autoarei. În mod special, autoarea s-a referit la Școala „*Ioanid Romanescu*”, instituția în care a învățat și care a fost declarată „școală de personalitate”. În încheierea intervenției sale, autoarea a dorit să aducă un omagiu unei prietenii profund formative. A vorbit cu emoție despre legătura specială care o unește de sculptorul Ghiță Lungu, un artist ale cărui lucrări au inspirat de a lungul timpului creații literare remarcabile semnate de Ana Văcărașu.

Au citit, așadar, din opera autoarei următorii: sculptorul Ghiță Lungu, scriitoarea Angelica Manole, Domnul Vasile Aioanei, Zina Ursu, Eugenia Marciuc, Mihaela Leonte și Elena Chitic. Poetul, epigramistul și umoristul Nicu Stancu a fost invitat la cuvânt. A urmat doamna Viorica Marcu, Anatolie Coșuleanu, Gheorghe Gireadă care a închis momentul.

Cuvântul final al evenimentului i-a aparținut Președintelui Filialei Nord Est Iași a Ligii Scriitorilor Români, domnul **Ilie Serediuc**. Domnia Sa a mulțumit tuturor celor prezenți pentru participare, pentru atmosfera caldă și pentru susținerea acordată autoarei.

Eugen Paul-Popa
Secretar general LSR FINE

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

PRAF ȘI PULBERE...

Se spune că Domnul Sfânt venea mereu pe pământ,
Pe acest pământ bogat ce-i de Domnul înzestrat.
Se mai zice din bătrâni, oameni înțelepți și buni,
Că la drum, Domnul Slăvit, era veșnic însoțit
De Petre, Sfântul cel care are cheia de intrare
La poarta care desparte și pe suflete împarte:
Unii intră, alții stau și pe altă poart-o iau
Căci cum drumul pe pământ e bătut de ploii și vânt
Și calea de judecată îți alege ce-ai de plată...
Și de ce se tot plimbau și cărările băteau?
Voiau cu-a lor ochi să vadă cum sunt oamenii grămadă,
Cum o duc, ce zic, ce fac, dacă viața li-i pe plac,
Dar în drumul Lor grăbit răutatea i-a izbit,
Dușmănia și păcatul cuprinseseră tot natul,
Răutățile-o mulțime erau întâlnite-n lume.
Sfântul Petru nu mai poate de atâta răutate,
Hotărât și supărat pe Domnul L-a întrebat:
– Doamne, pentru ce mai ții lumea cu ticăloșii,
Acești oameni ce-au uitat că Tu, Sfinte, i-ai creat
Și le-ai dat să stăpânească, pământul să-mpărățească?
Doamne, cum mai poți să calci și-astă lume n-o prefaci
Praf și pulbere deodată, că-i săracă sau bogată?
– Cum s-o pierd, măi Petre Sfinte, mai e și lume cuminte,
Sunt atâția oameni buni care scriu și fac minuni,
Copiii nevinovați; cu ce sunt ei vinovați
Ca să-i iau, neamul să piară, tot ce este prunc să moară?
– Pierde-i numai pe cei răi că ei nu mai sunt ai tăi;
Căci așa s-au înmulțit, pielea mi s-a încrețit!
Neatent și supărat, Sfântul Petru a călcat
Într-un mușuroi, ce are furnici mii, harnice tare
Ce au început s-atace, să-l înțepe ca pe ace.
Sfântul da cu mâinile omorând furnicile,
Scutura ale picioare hotărât să le omoare:
– Ce faci, Petre, ce-i cu tine? Drept să-ți spun, nu te văd bine...
– Omor, Doamne, la furnici, mă ciupesc rău, chiar de-s mici.
– Mare păcat faci cu ele; omoară-le doar pe-acele
Ce te-înțeapă dureros, celelalte-s de folos
Și sunt mii nevinovate, de ce le omori pe toate?!
Atunci Sfântu-a înțeles taina și a lumii mers,
Taina oamenilor mulți, buni și răi, și abătuți,
Seamănă prea izbitor cu lumea furnicilor.
Iată de ce Dumnezeu Cel ce e slăvit mereu
Nu pierde lumea din mâini, căci mai sunt și oameni buni!
Lăcrămioara-Iolandina IVAN

GHIOCCELUL

Cine-i acest curajos
De dă zăpada pe jos,
Se luptă cu Baba Iarnă
Și de-i greu n-o ia la goană?

Firav, mic, cu-o tulpiniță
De n-o vezi în grădiniță,
Trei petale albe-n floare
Ca un clopoțel, nu mare!

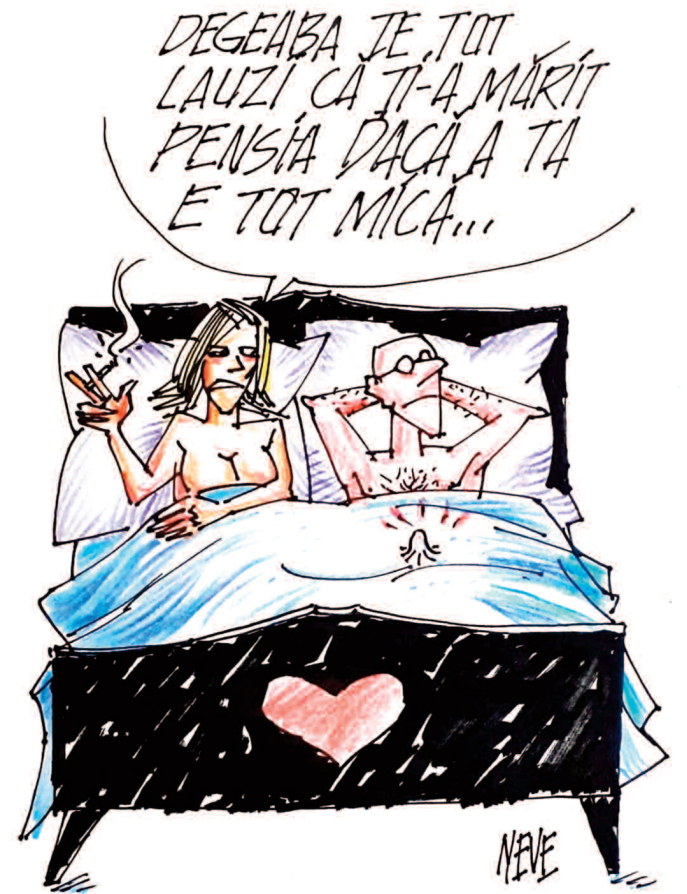
Două frunze mici și verzi
Uită-te ca să le vezi,
Fiindcă asta-i tot ce are:
Ghioccelul, prima floare!
Lăcrămioara-Iolandina IVAN

MĂRȚIȘORUL

Două fire împletite
Și frumușel răsucite,
Alb și roșu împreună
Fac un șnur de voie bună!

Firul alb e puritate,
Zăpada ce nu mai poate
Să lupte cu primăvara
Ce cuprinde toată țara.

Dragoste e-al doilea fir
Roșu ca un trandafir,
Dragostea-i și dărnicie
Poartă-l deci cu bucurie!
Lăcrămioara-Iolandina IVAN

Un zâmbet cu Nicolae Viziteu**Epigrame****ASEMĂNARE**

Despre vin, bărbații spun,
Că la cârciumă-i doar bun,
Și la fel, de-o doamnă-aleasă,
Că-i mai bună-n altă casă.

Mihai Haivas

UNEI UȘURATICE

Zâna bună, cea fără de păcate,
Ție și-a ursit să nu ai viață grea;
Minte, frumusețe, ai de toate...
Calități morale a uitat să-ți dea.

UNUI CÂRCOTAȘ

Totdeauna ești ca bățul?
Te întreb, de nu ți-e greu;
Astăzi n-ai pierdut învățul:
Bețe-n roate pui mereu!

Cătălina Orșivski

DORINȚĂ FIREASCĂ

Dorința mea apăsătoare
Am rezolvat-o de îndată,
Când am ajuns la Baia Mare,
Că baia mică-i ocupată.

prin MCR ...

NOUL PARLAMENT

Parlamentu-i ca la zdup
Hoți, penali și trădători
Toți roiesc ca într-un stup
Și fac miere de ...trântori

Nicolae Stancu

UNUI VÂNZĂTOR DE VINURI

Spunea că două sorturi are...
Și nu-l pot face să priceapă
Că au perfectă-asemănare,
Cu două picături de apă.

PENSIONARI

De vor s-obțină mai mulți bani
Se cere-un altfel de protest
Căci greva foamei e un gest,
Ce-l fac oricum de câțiva ani
Georgeta Paula Dimitriu

REALIZARE

De când aveam trei ani sau patru
Visam mereu să merg la teatru
Ce mi-am dorit, realizez
Căci merg la teatru și visez!

NU PREA SE VÂND CĂRȚILE

Când plin cu cărți e magazinul,
Doar la un lucru mă gândesc:
Or fi și cărțile ca vinul...
Sunt bune când se învechesc.

Vasile Larco

SATISFACȚIE

Cu serviciul meu, beleaua
E că încă nu mă prind:
Ori încep să strâng cureaua,
Ori va trebui s-o ntind.

Vasile Darie

BANCURILE SĂPTĂMÂNII!

Te încălzesc fără creșterea facturii la gaze!

Georg Barth

de la

colaboratori

Cornelia Ursu

Noi râdem de cei cu școala vieții, dar n-ați văzut tot: urmează cei cu școala online!

– Cum îți dai seama că e frig afară?
– În loc să calci într-un rahat, te împiedici de el.

Fidel Castro și fratele său, Raúl Castro, zboară deasupra Havanei într-un elicopter. Fidel spune: „O să arunc în aer o bancnotă de douăzeci de pesos și o să fac fericit un cubanez.” Fratele său îl întreabă: „De ce nu arunci două bancnote de zece pesos și o să faci fericiți doi cubanezi?” „E o idee bună”, răspunde Fidel, „dar m-am gândit la una și mai bună: o să arunc patru bancnote de cinci pesos și o să fac fericiți patru cubanezi.” În cele din urmă, pilotul elicopterului (care era mituit de CIA) se satură, se întoarce și sugerează: „De ce să nu faceți fericiți câteva milioane de cubanezi și să vă aruncați din elicopter?”

Sub semnul destinului: Trandafir Simpetru – inima unui festival literar

În cele trei articole precedente v-am prezentat întrederea mea cu domnul Trandafir Simpetru. Cititorii care mi-au urmărit materialele dedicate Festivalului „Eminescu – grai românesc”, desfășurat la 10 ianuarie, în Republica Moldova, cunosc deja faptul că la realizarea acestui eveniment deosebit au contribuit două personalități marcante.

Despre domnul Trandafir Simpetru am vorbit pe larg în edițiile anterioare, prin intermediul interviului - chestionar pe care mi l-a acordat. În acest număr, înainte de a continua relatarea despre desfășurarea concursului, despre invitați și emoțiile trăite, precum și despre itinerarul meu, presărat cu întâlniri ce aveau să rămână momente definitorii în viața mea, până la reîntoarcerea în Franța, doresc să v-o prezint pe doamna Veronica Simionica Hasnaș, cea care a avut un rol esențial în organizarea festivalului.

Veronica Simionica Hasnaș

Între bisturiu și metaforă

Dincolo de titluri și distincții, Veronica Simionica Hasnaș este, mai întâi, o ființă care simte profund, care vede omul în întregimea lui și care transformă durerea în creație. Originară din satul Condrătești, raionul Ungheni, Republica Moldova, pasiunea ei pentru medicină a venit din dorința de a alina suferința, iar dragostea pentru cuvânt a apărut ca o chemare interioară, care o face să scrie și să dăruiască emoții celor din jur.

„Medicina îmi cere prezență și luciditate, literatura îmi cere sufletul – să simt, să observ, să transform trăirile în cuvinte”, spune Veronica. În cabinetul stomatologic, ea îmbină răbdarea și delicatețea cu profesionalismul, iar în scris, cu aceeași atenție și finețe, dă glas tăcerilor, emoțiilor și gândurilor care altfel nu ar fi rostite.

Nașterea unui vis: Festivalul Internațional de Poezie

Ideea unui festival literar în Republica Moldova a apărut din dorința de a crea o punte între poezii basarabeni și lumea largă. Cu complicitatea domnului Trandafir Simpetru, promotor cultural recunoscut și președinte al Asociației Mondiale a Poezilor, Veronica a pus bazele Festivalului Internațional de Poezie, care poartă vocea Moldovei pe scene și în reviste internaționale.

„Am vrut să oferim poezilor un spațiu în care talentul să fie recunoscut, în care cuvântul să fie sărbătorit și în care oamenii să se întâlnească fără bariere”, explică ea. Festivalul nu a fost doar un eveniment, ci un vis transformat în realitate, o misiune de suflet care reflectă respectul pentru creație și dorința de a aduce frumosul aproape de public.

Teama de început și drumul parcurs

Pornirea unui proiect cultural nu vine niciodată fără emoții. Veronica recunoaște că primele ediții au fost însoțite de nesiguranță și teamă: „Întrebările erau multe – vor veni oamenii? Vor simți ce simțim noi? Dar am învățat că fiecare pas mic contează, că e nevoie de răbdare, perseverență și inimă deschisă.”

Astăzi, privind înapoi, ea vede un drum presărat cu momente de bucurie, recunoștință și surprize frumoase. Fiecare participant, fiecare recital și fiecare aplauz reprezintă confirmarea că visul ei a prins viață. Misiunea de suflet

Pentru Veronica, festivalul nu este doar despre literatură, ci despre oameni și emoții. „Ceea ce ne unește este poezia – și, prin ea, înțelegem că literatura este un limbaj al sufletului, care depășește granițe și diferențe”, mărturisește ea. Misiunea sa este să ofere șansa ca fiecare poet să fie văzut, ascultat și apreciat, iar impactul

emoțional asupra publicului să fie autentic.

Întâlnirile care nu sunt întâmplătoare

Un rol esențial în această aventură l-au avut întâlnirile cu oameni precum domnul Trandafir Simpetru, al cărui sprijin a fost decisiv în promovarea proiectului. Aceste întâlniri au demonstrat că literatura poate fi un instrument al prieteniei, al păcii și al unității și că fiecare colaborare autentică contribuie la construcția unei rețele culturale solide.

Om din spatele funcției

Pe lângă titluri și poziții oficiale, Veronica este, înainte de toate, o persoană caldă, atentă la detalii și profund empatică. „Ziua vindec trupul, noaptea alină cuvântul”, spune ea. Această dualitate face din ea un model al echilibrului între profesionalism și sensibilitate, între responsabilitate și creație.

Privind spre viitor

Veronica vede viitorul ca pe o continuare a călătoriei sale: medicina și literatura rămân două fire ale aceleiași urzeală, iar festivalul este doar unul dintre modurile în care aceste fire se împletesc. Planurile ei includ noi ediții, noi întâlniri și crearea de oportunități pentru poezii emergente, astfel încât cultura Moldovei să continue să strălucească pe scena internațională.

Literatura ca refugiu

Cuvântul a fost întotdeauna o alinare, o punte între experiență și emoție: „Literatura mi-a oferit tăria să merg mai departe atunci când viața m-a încercat”, spune Veronica. Momentele care au adus lacrimi în timpul festivalurilor au fost acelea în care emoția colectivă a depășit orice cuvânt, amintind că munca ei nu este doar profesională, ci profund umană.

Privind înainte

Cu siguranță, drumurile noastre se vor mai încrucișa. Poate pe alte scene, în alte orașe, sub alte reflectoare. Poate într-o altă distribuție a rolurilor – una candidată, cealaltă organizatoare. Sau poate amândouă în aceeași arenă, purtând emoția ca pe o armură invizibilă.

Dar, dincolo de aceste ipostaze, rămâne esențial modul în care alegem să fim prezente.

Pentru următorii ani, mi-am propus să pășesc prin lumea festivalurilor cu luciditate. Nu ca un simplu spectator al strălucirii, ci ca un observator atent. Să le simt pulsul real, dincolo de poleiala aplauzelor și de luminile care, uneori, orbesc mai mult decât luminează.

Vreau să scriu liber. Fără teme impuse. Fără constrângeri. Fără teama de a deranja. Să consemnez impresii necosmetizate.

Pentru că vin de jos. Și spun asta cu forță. Am pătruns, pas cu pas, în curtea clasei de sus, dar nu mi-am schimbat privirea. Continui să văd lumea de jos în sus, cu respect pentru adevărata valoare, nu cu fascinație pentru aparență.

Îmi doresc să fie recunoscute valorile autentice: talentul real, munca tăcută. Nu aplauzele negociate, nu imaginea menită să suplinească lipsa de substanță.

Festivalurile ar trebui să fie temple ale artei, nu vitrine ale vanității. Scenele ar trebui să răsplătească meritul, nu influența. Reflectoarele ar trebui să lumineze competența, nu superficialitatea ambalată strident.

Da, aleg să spun ce simt. Aleg să cred că autenticitatea nu este demodată și că eleganța înseamnă verticalitate. Aleg să cred că o față plecată de jos poate pași într-o lume elitistă fără să-și trădeze rădăcinile.

Dacă ne vom reîntâlni pe aceleași scene, îmi doresc ca pașii noștri să fie măsurăți în merit, nu în compromisuri. Iar dacă voi continua să scriu, o voi face cu aceeași convingere: adevărata strălucire nu vine din blițuri, ci din lumină interioară.

Viorica Câmpeanu Laurent

DIN PUBLICAȚIILE COLABORATORILOR

WWW.
TVV.
RO

ALEXANDRU IOAN CUZA ÎN CONȘTIINȚA ROMÂNILOR

(continuare din numărul trecut)

COMLOTUL

Domnitorul Alexandru Ioan Cuza a iscălit actul de abdicare, pe spatele unui conspirator, fiindcă nu avea masă în dormitor, fără să opună rezistență. A fost obligat să se echipeze în civil, întrucât uniforma ar fi atras atenția. Santinelele au fost întoarse cu spatele pentru a nu-i vedea fața, când părăsea palatul. Un soldat aflat în postul de santinelă situat la ușa dormitorului, n-a mai fost schimbat din post, până în zori: „L-am plâns permanent și regretat toată viața, fiindcă se dusese bietul Cuza, el care ne-a dat pământ și ne-a făcut atâta bine”.

În cursul aceleiași nopți, Alexandru Ioan Cuza a fost transportat în casa lui Costache Ciocârlan (aproape de Spitalul Colțea), om de încredere a lui Constantin A. Rosetti, cu trăsura lui Ion Ghica. După o zi l-au adus la Palatul domnesc, unde se afla mai în „siguranță”. Politicienii liberali radicali Constantin A. Rosetti și Ion Ghica se aflau în Piața Teatrului, urmărind cu atenție desfășurarea planului. Ziaristul Valentinianu își exprima regretul că, nici o forță politică n-a făcut apel la mulțime pentru a-l readuce pe tron. Oamenii de la 1848 s-au coalizat cu reacționarii clasici. Monstruoasa coaliție își sărbătorea victoria.

Fostul Domnitor, Alexandru Ioan Cuza a fost forțat să părăsească Bucureștiul, însoțit pe Șoseaua Kiselef de miniștrii de interne și justiție, de colonelul Cornescu, căpitanul Costescu, și comisarul civil Anton Arion, îndreptându-se spre Ploiești, unde a fost salutată de prefectul Văcărescu, Predeal, Brașov și mai departe, spre Viena.

Criticând acest act odios, marele poet Mihai Eminescu scria: „Vor trece anii și nu va exista român căruia să nu-i crape obrazul de rușine, de câte ori va răsfoi istoria neamului său la pagina 11 februarie și stigmatizarea acelei negre felonii va răsări pururi în memoria generațiilor, precum în orice an răsare iarba lângă mormântul vândutului Domn (). Căci 11 februarie este un act de lașitate și ceea ce istoria nici unui popor din lume n-a scuzat vreodată e lașitatea”.

După abdicarea lui Alexandru Ioan Cuza, monstuoasa coaliție a constituit locotenența domnească formată din liberalul Nicolae Golescu, conservatorul Lascăr Catargiu, colonelul Nicolae Haralambie. A fost constituit și guvernul format din următorii politicieni: Ion Ghica, șef al guvernului și ministru de externe, Dimitrie A. Sturdza (vărul principesei Elena Cuza, fostul secretar și mare dușman al lui Cuza, care a pus mâna pe arhiva sa), Dimitrie Ghica, maiorul Dimitrie Lecca, ministru de război, Ion Cantacuzino, Constantin A. Rosetti ș.a. Nu mai puțin de șase dintre membrii noii cărmuiri năzuiseră în 1859 să fie ei înșiși domni în cele două țări.

Domnitorul și din 1881 Regele Carol I i-a recompensat pe trădători, astfel: Nicolae Haralambie participant la Războiul de Independență 1877-1878 a fost avansat în gradul de general, Dimitrie Lecca a fost avansat în gradul de general și numit aghiotant regal, Alexandru Candiano-Popescu s-a deplasat la reședința lui Alexandru Ioan Cuza din orașul Florența/Italia, dorind să-și ceară iertare, însă n-a fost primit. Acesta în Războiul de Independență comandat (cu gradul de maior), Batalionul 2 Vânători de câmp Ploiești (mutat după război în București). A fost ulterior avansat în gradul de general și a îndeplinit funcția de aghiotant regal. Generalul Grigore Handoca născut în Vaslui a fost numit prefect al județului Putna. La data de 18 octombrie 1881, Regele Carol I și Regina Elisabeta au vizitat localitatea Focșani, cu prilejul inaugurării Căii Ferate: Mărășești-Focșani-Râmnicu Sărat-Buzău. În ziarul „Adevărul” din 22 octombrie 1881 s-a publicat un articol de mulțumire semnat de prefectul județului Putna și primarul localității Focșani, pentru investiția făcută.

ÎN PRIBEGIE

În momentul plecării de la Palatul Domnesc, spre

șoseaua Kiselef și Băneasa, Cuza a fost însoțit de membrii locotenenței domnești și ai guvernului, cărora le-a declarat: „Să dea Dumnezeu să-i meargă țării mai bine fără mine, decât cu mine și ridicându-se în picioare, a strigat - Să trăiască România”. Fostul domn așa cum am mai arătat s-a deplasat spre Ploiești unde a fost salutată de prefectul Văcărescu, Câmpina, Sinaia, Predeal (granița cu Austria), unde a îmbrățișat santinela română aflată pe graniță și s-a adresat încă odată celor prezenți: „Să dea Dumnezeu să-i meargă țării mai bine fără mine, decât cu mine. Să trăiască România!”.

Însoțită de fratele său Constantin Catargiu, fost aghiotant domnesc, Maria Obrenovici a plecat pe urmele lui Cuza, ajungându-l la graniță. De aici s-au deplasat la Brașov, fiind găzduiți cu toții în același hotel din oraș. Poliția locală le-a anunțat sosirea la Viena. Prințesa Maria Obrenovici a fost luată drept soția Domnitorului detronat.

După câteva zile, așa cum fusese înțelegerea, Elena Cuza și copiii Alexandru și Dimitrie au sosit și ei la Brașov, unde însă nu au mai aflat pe nimeni. Cuza plecase mai departe. Elena l-a chemat pe fratele ei Costache Rosetti în ajutor, care a telegrafiat la mama Ecaterina la Solești și a însoțit-o pe sora lui la Viena. La Viena, soția Elena l-a iertat din nou pe Alexandru Ioan Cuza, trecându-i cu vederea rătăcirile omenești.

Împărțindu-i exilul la Viena, Florența, Paris, Heidelberg, ea se va ocupa cu grijă de educația copiilor adoptați de familia Cuza. În capitala Austriei, Cuza s-a întâlnit cu ambasadorul Franței, ducele de Grammont și a refuzat ajutorul propus de împăratul Napoleon al III-lea de a fi reîntronat. Tot aici s-a întâlnit cu o delegație din țară, care-l îndemna să revină în România, însă a refuzat categoric ajutorul ce doreau să-l dea conștii săi. În primăvara anului 1866 s-a organizat un plebiscit în țară pentru readucerea lui Cuza la domnia țării, însă prefectii de poliție, trecuți în tabăra trădătorilor au obligat pe votanți să-l voteze pe Carol. Istoricul Radu Rosetti și Ion Eliade Rădulescu au declarat că cifrele plebiscitului au fost modificate de autorități.

La data de 3 aprilie 1866 a avut loc la Iași o demonstrație separatistă, soldată cu morți și răniți. Se știa că încuviințarea Unirii din 1859, fusese condiționată de domnia lui Cuza. Răsturnarea lui Cuza a dat prilejul unor boieri, negustori și călugări (aceștia nemulțumiți de secularizarea averilor mănăstirești) să-și arate încă odată lipsa de demnitate, adresând o petiție către Poarta Otomană. Aceștia cereau desfacerea Unirii, pentru-că a fost alungat Cuza. Ei cereau un guvern deosebit pentru Moldova și un domnitor propriu, revenindu-se la situația dinaintea anului 1859. În fruntea separatiștilor s-a aflat ambițiosul moșier Nicolae Rosetti-Roznovanu (Nord Iași) și mitropolitul Moldovei, Calinic Miclescu. Nicolae Rosetti-Roznovanu urma să fie proclamat domnitor al Moldovei. Ei criticau pe muntenii care l-au detronat pe moldoveanul Alecsandru Ioan Cuza.

În fruntea oponenților desființării Unirii Principatelor Române s-a aflat Iacob Negruzzi, fiul lui Costache Negruzzi, care a fost fondator și secretar al Societății « Junimea ». El a luat tabloul lui Cuza din interiorul Tribunalului Iași și l-a îngropat în Biserica Sfântul Nicolae din Iași cu mare alai și pompă. Apoi a pătruns în casa lui Nicolae Roznovanu și a luat actele Comitetului separatist pe care le-a rupt în bucăți în curte. Colonelul Cornescu, comandantul garnizoanei militare Iași a fost presat de conservatorul Petre Carp să ia măsuri de reprimarea populației, care a înconjurat palatul administrativ, însă acesta a tărgnat executarea acelei dispoziții și nu a tras în mulțime.

col. (ret.) Constantin CHIPER
(continuare în numărul următor)

WWW.TVV.RO

COLȚUL CU POEZIE

Mihai Caba

Ghiocei

Cui să dărui, oare, ghiocei ?
Mă- ntrebam mereu odinioară...
Cine-mi va surâde pentru ei,
Cui să dărui flori de primăvară...?!

Sunt stingher aicea printre voi,
N-am iubită ghiocei să-i dărui...
Timpul se va scurge peste noi
Și-o să-audă plânsul fiecărui.

Am în mână câțiva ghiocei,
Strânsă-n ei iubirea mi-i curată:
Oamenilor, ce să fac cu ei,
N-am să-i dărui, oare, niciodată...?!

Mirați de-această întrebare,
Ghioceii mi-alinară plânsul,
Șoptindu-mi, sfioși, cu candoare:
Doar inima ta știe răspunsul.

Inima-mi, searbădă, golașă,
Și ea-mi spune, privind spre ghiocei:
Acea îți va fi crăiasă,
Ce c-un sărut îi ia la pieptul ei...

Aflând-o într-o primăvară
Și dăruindu-i câțiva ghiocei,
Azi nu știu pentru-a câta oară
Crăiasa mă sărută pentru ei.

„Cultura și mai ales
jur-nalistică vasluiană din ul-
tima jumătate de secol este
magistral reprezentată prin
grupul său de presă și prin
operă de Prof. dr. D.V. Marin.
El este cel mai ve-ritabil lider
cultural al generației.”

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ
Scriitor-Iași

Adoptă un suflet

**ADOPTAȚI
RESPONSABIL!**

tel:
0742 754 156

Căței care au fost abandonate pe străzi, în păduri, pe șosele...

Își așteaptă un cămin și un stăpân. Un prieten pe care îl adoptați de aici, vă va fi foarte recunoscător.

În următoarele numere vom continua seria de postări cu cățele disponibile în adăpostul ONG-ului

Asociația Șerby Rescue & Adopt

Închiriez hală și garaj

Relatii puteți obține la telefon 0744.231380

Închiriez cameră PREȚ AVANTAJOS

Relatii puteți obține la telefon 0744.231380

SPIRIT = STOP: OCM

Chiar trebuie să vă atrag constant atenția că s-a realizat un monument complex numit SPIRIT STOP menit să înfățișeze evoluția Vasluiului în ultimii 54 de ani, că las viitorului mărturie din această epocă.

Dacă... mereu cei care vin nu vor să rămână tâmpiți, trebuie să ia cunoștință de aceste acte și fapte cultural-sociale.

(Pe str. Frunzelor, 2, Vaslui).

SPIRIT-STOP!!!

Dumitru V. MARIN

Primăvara nu vine doar în calendar. Vine și în sufletele noastre atunci când în jur apar lucruri care ne dau încredere: un zâmbet, un gest bun, o veste care ne face să privim înainte cu mai mult optimism.

Vă doresc tuturor vasluienilor o primăvară senină, cu sănătate, liniște și bucurii simple, dar sincere. Această primăvară să fie un anotimp al planurilor care prind contur și al lucrurilor frumoase construite împreună.

O primăvară frumoasă, dragi vasluieni !

Cu respect și gânduri bune,

Lucian Braniște
Primarul Municipiului Vaslui

INVITAȚIE

Avem de vă invita bucurie de a vă invita marți, 12 martie, ora 17:00, la Hub Orizont Bacău, strada Cornișa Bistriței, nr. 37, la lansarea volumului de poeme „Interstellar”, semnat de Mihaela BĂBUȘANU.

Evenimentul se desfășoară sub egida Uniunea Scriitorilor din România - Filiala Bacău și a Uniunea Ziaristilor Profesioniști din România - Filiala „Marius Micu” Bacău.

Vă așteptăm cu drag!

PREZINTE:
• FLORENTINA STANCIU
• PETRE ISAH
• CORNEL DALBEN

MOMENT ARTISTIC:
• MIHAELAZMARGHEL BĂLAN
• RAMONA Munteanu
• BOGDAN CIMPOESU

SPONSORII: MGP, LUCA, WINE, SALON, Desteptarea, LCTV Bacău, AMPRENTA DE CHEȘTI

Oferim spre închiriere 2 camere, baie bucatărie la casă.

Vaslui, zona centrală.

Preț avantajos

Relatii puteți obține la telefon 0744.231380

Pentru publicarea materialelor dumneavoastră în ziar/revistă

textul trebuie să respecte următoarele reguli:

- *textul trebuie trimis în format Word, editabil, de preferat cu caractere Times New Roman.*
- *numele fișierului Word este bine să conțină și numele dumneavoastră,*
- *la fel și pozele - de preferat format jpg.*
- *materialele în format PDF vor fi publicate cu întârziere, este posibil să conțină greșeli de ortografie și punctuație.*
- *vă rugăm să trimiteți materialele în timp util ca să le putem selecta și prelucra.*

Vă dorim multă inspirație și putere de muncă.

Cu drag, redacția.

Săptămânal editat de grupul de presă CVINTET TE-RA Vaslui

Str. Frunzelor nr.2 Vaslui. Cod 730158 – Tel. 0235.361.236

Meridianul

Televiziunea Vaslui on-line

Tel. 0235.361.236

e-mail: secretcvint@yahoo.com

Director general: prof. dr. Dumitru V. MARIN-0744.231.380 (e-mail: marintvv@gmail.com)

Redactor Șef: Daniela Gifu
Tehnoredactare: Bîrlădianu Elena
Secretar de redacție: Dorin Ionel

Redacția Huși: David Petru - 0755 077.553
Redacția București - Doinița Pintilie (Trocinescu)

Conducerea ziarului nu-și asumă răspunderea pentru articolele semnate de redactori.

Tipărit la
TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.
Iasi

Abonamentele se pot face la sediile redacțiilor din Vaslui și Bârlad

D.V. Marin este astăzi TEZAUURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)

Stimate Doamnă
prof. dr. Dumitru V. Marin,
cu noul volum "Am fost odată..." ați obținut, indubitabil, reușita vieții D-voastră, pe care mulți dintre iluștrii noștri scriitori și-au dorit să o obțină, printr-un Jurnal propriu. Ei, bine, în cazul recentului Dv. volum "Am fost odată...", acesta e mai mult decât un Jurnal. Este o frescă monumentală a vieții D-voastră, interpusă între cele 10 momente social - istorice pe care le-ați traversat în trăirea biografică, animat de "umbra unui gând de a zbura spre mari înfăptuiri"

Și, Slavă Domnului, că le-ați reușit înfăptuirea, de-a lungul celor 83 de ani ai vieții. Mărturii probatoare sunt, desigur, fotografiile revelatoare, care vă însoțesc scrierea, ce alunecă frecvent între „agonie și extaz”, fiind presărată, deopotrivă, de inspirate frânturi de lirism, dar și de clipe de tragism ale istoriei trăite.

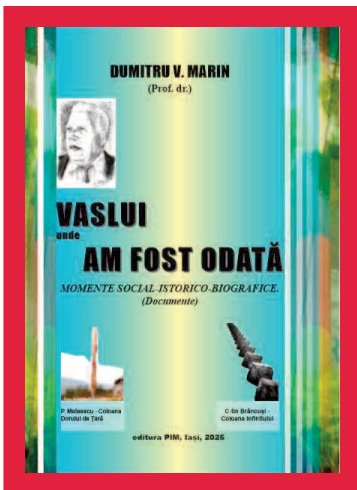
O carte monumentală prin dezvăluiri uluitoare și printr-o construcție inimitabilă, în care autorul își scrie și prefața și postfața, dar și rezumatul acesteia!

În același timp, o carte - document, cu cele 475 de pagini ale sale, care înmănușează o istorie românească neromanțată, trăită întru crezul iubirii de neam, de țară, de familie, de contemporaneitate.

Mă bucur să fi citit această carte memorabilă și să constat cu bucurie că am făcut și fac parte, în calitate de prieten, din lumea lui Dumitru V. Marin, "omul muncii sale, imposibil de egal vreodată".

Felicitări, Profesoare!

Mihai Caba

MARIN 85 REPERE ISTORIOGRAFICE ÎN CULTURA MOLDOVEI LUPTĂTORUL LA VÂRSTA SENECTUȚII

Domnul profesor doctor Dumitru V. Marin împlinește în acest an frumoasa vârstă de optzecișicinci de ani ceea ce îmi prilejuește un gând bun și o urare de sănătate și putere de muncă pe viitor. Cum ne cunoaștem de vreo două decenii, pot spun că întotdeauna m-a cucerit cu marile sale disponibilități și abilități de luptător pe scena culturii din orașul drag inimii sale, Vaslui, dar și lupta continuă pentru păstrarea celui mai prețios tezaur al nostru: minunata limbă română. A făcut-o din tinerețe încă de pe vremea când era profesor de limba și literatura română iar sub îndrumarea sa au crescut generații de copiii, dintre care unii acum sunt poeți sau prozatori de mare cinste, însă mai târziu, fără să abandoneze munca la catedră, a înființat un post de televiziune local, un studio de radio, un hebdomad de largă circulație, Meridianul Vasului-Iași-Galați, o revistă cu peste o mie de colaboratori de pe întregul mapamond, Meridian Cultural Românesc, revistă cu răspândire și cititori în întreaga patrie a limbii române, a militat energic pentru organizarea vestitului Festival de Umor: Constantin Tănase, cel mai vechi, dar și cel mai longeviv festival de gen din țară, a scris zeci de cărți, sute de articole și editoriale, a înființat o bibliotecă stradală și a organizat zeci de evenimente culturale printre care cel mai important mi se pare Omagiu Cărții Vasluiene la care participă invitați din toată țara, a format prin implicare directă câțiva redactori-șef ai revistei, oameni de prețioasă aducere aminte. Mereu pe drumuri pentru a ajunge la cele mai îndepărtate așezări ale județului, acolo de unde vine cu informații despre adevărata viață a satului românesc, prin școli pentru a face demonstrații de estetică a scrisului și vorbirii în limba română sau pe la diferite evenimente culturale unde a lansat revista sau vreo nouă carte, dar și la majoritatea manifestărilor culturale ale orașului Vaslui, cele organizate de primărie, de Biblioteca Județeană sau de Muzeul Județean. Aproape că te uimești de unde atâta putere de muncă și atâta dăruire pentru actul cultural. Iar dacă o faci răspunsul este simplu: iubirea de limbă, tradiție și libertate de exprimare este adevăratul combustibil care pune în mișcare această adevărată forță a naturii. Sigur, activismul său l-a adus de multe ori în situații conflictuale cu diferiți exponenți oficiali ai culturii însă el a reușit, nu foarte ușor, să convingă de faptul că nu ambițiile sau orgoliile personale îl motivează, ci numai grija față de generațiile viitoare, cele pe care și le dorește unele iubitoare de frumos așa cum au ca sfântă moștenire de la înaintași.

Voi aminti doar în treacă de Muzeul deschis cu eforturi proprii în curtea și casa domniei sale, dar și de proiectul Casa Bunicului Orb, un alt muzeu cu tentă tradițională aflat în curs de finalizare, la fel despre conducerea Ligii Scriitorilor, filiala Vaslui sau despre asocierea cu alte cenacluri literare din țară (ex. Asociația Literară Păstorel Iași). Ei bine, omul acesta care pare a nu cunoaște termenul de oboseală sau cel de plăcută tihnă, împlinește anul acesta optzecișicinci de vigoase veri caniculare și deși trece, ca fiecare dintre noi, prin tot felul de încercări ale vieții, este la fel de activ, are în continuare planuri de viitor și consideră că mai poate spune și face multe pentru moștenirea sa culturală.

Domnule profesor, mă înclin cu respect!

Mihai Batog-Bujeniță

Filiala UZPR Vaslui Organizează Sărbătorile Culturale Marin 85 Momentul final Marti 28 aprilie 2026:

- lansarea cărții Marin 85
- repere istoriografice în cultura regională moldoveană
- simpozionul internațional
- spectacolul omagial

D.V. Marin este astăzi TEZAURUL UMAN VIU al județului (prof. dr. Luminița COZMEI, Ziua Presei Vasluiene)